

Forskuds- og Laanelister, Activernes Burderinger etc., dog under Forbehold af senere at meddele en fuldstændigere Instrux for Revisorvirksomheden, hvortil Revisorerne have at udarbejde og forelægge Forslag.

2) At Thinget beslutter, at der burde tilstaaes hver af disse Revisorer 2000 Rbd. for den ved første Beslutning fastsatte Revision, med den Betingelse, at Betalingen erlægges maanedsviis med 100 Rbd. og Restbeløbet ved Revisionens Modtagelse eller Paakjendelse i Thinget.

3) At Thinget beslutter, at der bør gives disse Revisorer et passende Arbejdslocale med Varme, Lys og Bud i Rigsdagens Forsamlingslocaler, og Afgang til Afbenyttelse af Bogsamling, Archiv etc.

4) At Valget fastsættes til idetmindste 8de Dagen efter at Beslutningen om samme er taget paa Thinget, derom undlader jeg ikke tjenstligt at meddele Underretning.

Folkethinget, d. 22de Juni 1850.

Andræ.

Linemann.

Til Formanden for Landsstinget.

Den af Udvalget i Finantsagen afgivne Betænkning i Sagen betræffende Forslag til Lov om Anvisning af Gager og deslige samt om Forskud, er saalydende:

I Følge Landsstingets Beslutning har det forhen af Samme nedsatte Finantsudvalg taget det Forslag til en Lov om Anvisning af Gager o. s. v., som fra Folkethinget er blevet Landsstinget tilskillet, under Overveielse.

Uaget de Tvivl, som nogle Medlemmer af Udvalget have havt ved forskjellige Bestemmelser i fornævnte Lovforslag, har Udvalget dog i sin Fleerhed antaget, at der, efter de særdeles Omstændigheder, som ere udviklede deels i de til-

lige med Regjeringens Udkaft til en saadan Lov Folkethinget forelagte Motiver, deels under Forhandlingerne i bemeldte Thing, er overveiende Grund for Landsstinget til at tiltræde Lovforslaget. Hvad nogle af disse Paragrapher angaaer, blev der imidlertid fremsat Spørgsmaal angaaende den rette Fortolkning, som Udvalget dog troede at kunne besvares paa en saadan Maade, at der ikke fra den Side blev Noget, som kunde være til Hindrer for Lovforslagets Antagelse.

Da det vil være af Bigtighed at erfare, hvorvidt de Fortolkninger, som Udvalget har fundet at maatte antage, finde Bifald deels af Finantsministeren, deels af Thinget, har man anseet det fornødent her fortælligt at nævne de opkaftede Fortolkningsspørgsmaal tilligemed Maaden, hvorpaa disse, efter Udvalgets Mening, maae besvares.

Da § 2 bogstaveligt kun indeholder, at Dødsfald eller Afgang i Maanedens Løb ikke bevirker Tilbagebetaling af det opbeaarne Maanedsvælob, saa er det Spørgsmaal opkaftet, om Bestemmelsen ikke ogsaa bør komme Bedkommende tilgode, naar den, som dør eller afgaaer i Maanedens Løb, ei endnu har høvet det for denne Maaned anviste Vælob. Udvalget har imidlertid meent, at dette saa klarligt følger af al Billighed og stemmer saa vel med Lovstedets Grund, at Svaret ikke kan blive Andet end bekræftende.

§ 4 nævner Pension og Wartpenge, medens en derfra afvigende Bestemmelse er i § 5 given om Gage. Men Civilisten og Apanager ere hverken nævnte i den ene eller den anden af disse Paragrapher, ligesom det heller intet andet Sted er bestemt, hvorvidt Forskud derpaa kan gjøres uden for den i § 1 bestemte maanedlige Forudbetaling. Da der imidlertid ikke findes Noget i Loven, der kunde indeholde Hjemmel for Finantsministeren til at give saadanne Forskud, saa ansee vi det dog for afgjort, at de ikke kunne finde Sted, og at de kun ikke ere nævnte i § 4, fordi det ikke var fornødent og maaskee heller ikke ansaaes for ganske passende.

Da der mellem Udtrykkene i første og i andet Led af § 6 er en Modsetning, forsaavidt der i det sidste kun siges, at de deri omhandlede Forudbetalinger kunne behandles som de